

ОРГАН СОЮЗУ

УКРАЇНОК

АМЕРИКИ

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

 OFFICIAL ORGAN
 OF THE
 UKRAINIAN
 NATIONAL
 WOMEN'S LEAGUE
 OF AMERICA

РІК I Ч. 4 ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА., КВІТЕНЬ, 1944

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., APRIL, 1944 VOL. I № 4

НОВИНКИ З ЖІНОЧОГО СВІТУ

Рівна платня за працю. У нью-йорській стейтовій легіслятурі, в Асемблі, ухвалено законопроект Тода, який передбачує зрівняння платні жінок з мушчинами у промислових підприємствах. Проект передали стейтовому сенатові, і якщо сенат теж його ухвалить — він стане обов'язуючим законом. На підставі цього законопроекту тільки в деяких ділянках промислу, де йде про значну різницю сил при праці — можна буде оплачувати жінок ніще мушчин.

Звиж 400,000 домашніх піклунок покінчило у останньому році курси, ведені АЧХрестом. У цей спосіб дещо злагоджено труднощі, які витворилися були у краю з цієї причини, що багато лікарів і діклунок мусило відійти на воєнні фронти.

Ледви шість на сто жінок, які працюють тепер у воєнній індустрії, хотіли б цей, чи подібний рід праці виконувати теж і по війні. Таке проголосила спеціальна комісія, що розглядала цю справу на підставі квестіонарів, розданих чверть мільйонами жінок-робітниць. Багато жінок хоче вернути до своїх передвоєнних занять, значний відсоток заявив, що покинуть працю тому, щоб зробити місце цим, які повернуть з війни. При цій нагоді менеджери фабрик, де працюють жінки заявили, що вони не тільки дорівнюють усюди мушчинам, але в додатку причинилися до цього, що лад, охайність та культурність у поведінці між робітниками по фабриках — значне зросло.

Анна МекКормик, загранична кореспондентка нью-йорського Таймсу дістала високе відзначення, надане їй католицьким університетом Нотр Дам в Савт Бенд, Індіана. Тільки шістьдесять-дві особи перед нею дістало медаль, яку університет дає світським людям, католицької віри. Анна МекКормик була перед війною у Галичині, та у Львові відвідувала Митрополита Шептицького. У писаннях визначається прихильним підходом до змагань українського народу до державного життя.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Воскресний Дзвін!
 І ризи золоті,
 Блиск свіч і сизий дим кадила...
 Поклони до землі...
 Слова святі:
 — Христос воскрес! Христос воскрес!

І радість у Вселенній,
 І лине дух із храму стін
 У храм небес...
 — О, Христе! Христе! Боже наш!
 І ми радіємо, і ми — ми віримо:
 — Ти і для нас воскрес!

Благословен!
 В серця вложн живої сили,
 А камінь скинемо з могили
 І перейдем гегену...
 Розкований у серці жар
 Запалимо в огні!
 Скріпи!
 А здвигнемо вітар!
 Помилуй!—
 А залунає і для нас.
 Воскресний Дзвін!

Уляна Кравченко.

Централа США і Редакція Нашого Життя складає найщиріші побажання Веселих Свят членкам США, читачам і прихильникам. ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Христос Воскрес!
 Радуйтеся щиро нині
 Бог дав щастя всій родині
 Бог дав нам з небес
 Христос Воскрес!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ УСІМ ЧЛЕНКАМ СОЮЗУ
 УКРАЇНОК АМЕРИКИ, ЧИТАЧАМ І ПРИХИЛЬНИКАМ І РЕДАКЦІЇ
 НАШОГО ЖИТТЯ

бажають

ВІДДІЛИ С. У. А.: 5, 16, 23 і 37 В ДЕТРОЙТІ

Христосуватися, це на Великій Україні значить цілуватися на знак великоднього привітання.

ЖЕРТВИ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД США

Відділ 46 США у Філадельфії, збірка на святі Ольги Басараб \$25.65.

Відділ 26 США Детройт, збірка на вечерку в честь бувших урядничок відділу \$15.00.

По 5 дол. пані: Катерина Симкович і Анастазія Чапранська.

П. Анастазія Зепко 2 дол.
 Дорота Кульчицька 1.50 дол.

“ЗМІНИТИ ПРІЗВИЩЕ — НІ!”

Джан Годяк, фільмовий актор, який у останньому часі вбився на одно з передових місць у Голлівуді є сином наших земляків, українських переселенців з Волині, які живуть тепер у Дітройті.

У студії, де відкрили його великий акторський талант та заангажували до праці — хтось старався переконати. Джана, що йому для кар'єри придалося змінити прізвище “Годяк” на якесь більш романтичне. Так воно з правила водиться у фільмовому світі.

“Ні!” — відказав на це актор рішуче. “Коли моя мама та батько запросять своїх приятелів, щоб показати їм фільму, у якій грає їх син — я не хочу, щоб вони мусли вивиснювати і оправдуватися, що він змінив батьківське прізвище”.

Джан ріс і виховувався в українській дільниці Дітройту, а батьки його як аматори-артисти грали у наших аматорських штуках. Так пишуть голлівудські газетярі вивиснюючи цим, що талант Годяка є наскрізь природний, одідичений а не вивчений, штучний. На цьому опирають передбачування ще більших його мистецьких успіхів.

Гаївки — це назва пісень, які співала українська молодь за поганських часів, а опісля перенесла до християнських великодніх обрядів. Пісні ці виводила молодь по гаях, які звано “святими”, і де наші поганські предки стрічали весну торжеством у честь богині. Від назви святих гаїв пісні названо “гаївками” і назва ця перетривала до наших часів. Багато гаївкою своїм змістом сягає теж цих далеких часів.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий Орган Союзу Українок Америки виходить 1 кожного місяця.

Клявдія Олесницька, головна редакторка.

Всі статті й дописи посилати до редакторки.

Оголошення, передплати посилати до Централі, 866 Н. 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата в Злучених Державах \$1.50 річно, на пів ррня 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Продиноке число 15 центів.

Official Organ of the Ukrainian National Women's League of America, Inc. — Published on the first of every month. 866 North 7th Street, Philadelphia, 23, Pa.

Editor Mrs. Claudia Olesnicka, 151 East 81st St., New York City.

Send all articles and news items to the editor.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Advertising rates furnished upon application. Business communications, subscriptions, and advertisements are to be sent to the Administration Office, 866 N. 7th St., Philadelphia, 23, Pa.

ХРИСТОС ВОСКРЕС

“Плакати і ридати будете. Та смуток ваш на радості обернеться”. — Таке прирік Христос своїм ученикам.

І Боже слово правдою стало: третього дня воскрес у небесній славі а Його ученики пригноблені та зневірені Христовою смертю — понесли у світ Його Слово розрадувані Воскресенням, скріплені на вірі чудом, найбільшим та найвеличнішим з усіх Божих чудес.

І від цієї хвили почав відроджуватися світ. Темницю самолюбя, злоби та неправди стало розяснювати світло християнської любови. Та чи зразу, чи дешевою ціною? Чи легко і без жертв?

Сотки Христових учнів, сотки тисяч людей, що вірили у Божу правду і промощували їй шлях на землі — йшли на страждання, терпіння та смерть. Віки проходили над землею; зростало число жертв — збільшалися ряди визнавців Божої Правди.

І так по сьогоднішню днину: кожне людське покоління змагає до цього, щоб бачити не лиш себе самих, але світ цілий — теперішній і майбутній — ліпшим та щасливішим. Кожне століття записується у історії людства новим досягом, новим духовним поступом, що ціною великих жертв наближає світ до Ідеалу християнської правди. Хто інший не володівби світом у цій, чи іншій хвилі, які неправдиві кличі не набиралиб послуху на короткий чи довший час — то всеж, християнський світогляд просякає щораз глибше у душу людей, заважаючи на їх вчинках, стремліннях та вигляді цілого світу.

Та воно стається ціною великих жертв, бо великою була жертва Христового Росп'яття: кров, рани, терпіння та смерть. Це ціна за кращий і ліпший світ. Ціна, яка “Смуток на родці оберне”

У нас тепер похилені голови та сльози у очах. За цими, яких кохали та плекали, а тепер післали на кривавий змаг за кращий світ. За землею, на якій не остає каменя на камені, а яка була для нас незабутнім раєм дитячих літ. Хилимося, гнемося під тягарем терпіння як Христові ученики пригноблені та зневірені Його смертю. Питаємо себе: Завіщо? Чи не надто велика жертва? Чи аж стільки треба щоб поправити світ? Чи справді не мож найти на це меншої ціни?

Та погляньмо на віки, що пройшли, на жертви, що клалися, оставляючи ще так багато неосягненого, уявім собі, яким світ бувби без цього. І скажимо: треба жертв, нічого не родиться без страждань, нема досягів без посвят. По Христовім Росп'яттю прийшло Воскресення — по жертвах прийде визволення. І смуток наш на радість обернеться.

“Це говорю Я вам, щоб ви знали і не зневірилися у нещасті!”
Христос Воскрес!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих Свят усім Членкам СУА і нашому Громадянству

ОКРУЖНА РАДА В НЬО ЙОРКУ.

Клявдія Олесницька

СВЯЧЕННЯ

(Великоднє оповідання)

Цей суботи на подвірю та у хаті Котовичів метушня, як у млині, хоч увесь ринок вилежувався шабасовим спочинком. Усі крамниці щільно позамикані деревляними віконницями, позасувані залізними штабами. Лиш у кооперативі час від часу дзеленькнув дзвінок у дверях за спізненім покупцем, що вбігав по сіль, нафту, чи сірники, яких забракло дома на самі свята.

Котовичі мешкали на західній стороні Ринку, одинокій, яка ще ціла задержалася у посіданні християнських мешканців містечка. Решта домів, що замикала у просторий прямокутник торговицю з трьох осталих сторін — у більшості мала вже за власників жидівських купців, які торгували фабричною тандитою, що її зуживало містечко та околиця. У звичайну днину ця торговиця не багато ріжнилася від сільського вигону: у калюжах, в яких болото висихало хіба у самі жнива, хлюпалися качки, а кози та корови проходилися з повагою по вузких вицементованих доріжках, що їх міщани звали пишним іменем “тротуарів”. Лиш в понеділок та четвер чотириногі та крилаті посідачі торговиці втікали на громадське пасовиско, а їх місце займали бородаті власники пестрого краму, який захвалювали прожожим руками та криком, що сгягав під самі небеса.

Три сторони Ринку святкували суботу — четверта готовилася до Великодня. Котовичі були місцевими багатіями, які від поколінь працювали у шевському ремеслі та гордилися славою найкращих його знавців у цілій околиці. Хто небудь з містечка чи з “провінції” (таким-то іменем охрещували міщане згідливо кожного, кому доля судила вродитися поза обрубом Устя) шукав обуви, що малаб традиційний, міщанський “фасон” та старчила на літа — цей прямував там, де його тато, дідо, а то й прадід з довірям заводили свої ноги: до Котовичів.

Цього суботнього пополудня у робітні стукали молотки сильніше, як усе та невгавало торохкотіння машини, за якою сидів сам майстер. Латки, прищви, запятки, золівки — робота, яку треба було викінчити для них, кого не стати на нову великодню обуви. Розтягався під стіною шнур чобіт, черевиків, дитячої обуви наче на військових вправах ряд вояків, які лиш ждали на приказ, щоб скочити на чийсь ноги та

іти на Великодню Утреню.

Схвильована майстрова раз по разові вбігала до робітні викликаючи одного з челядників, щоб зробив це і тамте. Треба було внести другий стіл у світлицю яку звала “покоюм”, підставити полінце під лаву, щоб не хиталася, чи замести сіни. Нагнала, дорікала, говорячи без упину, а її лице, приблідле за час Великокого посту покрилося румянцем нервової гарячки.

У світлицю входили то виходили жінки з кошиками у руках, прикритими білим полотенцем. Розставляли їх по столах, скрині, лавах, на ліжку, де лиш вказав енергійний голос Котовички, та мерщій виходили з хати. У кожній дома була ще передсвяточна робота, і усі вони з вдякою гляділи на Котовичку, що від літ впорювалася зі своєю працею скорійше лиш на це, щоб зробити їм сусідську прислугу.

Від часу, як власність на Ринку почала що раз більше переходити у руки жидівських купців — старенький парох зарядив, щоб усі християне, які остали у цій дільниці заносили Свячене у одну хату. Жартував що не хоче ходити тут від хати до хати, щоб через ошібку не покропити шабасових колаків замість пасок... Після цього зарядження вибір сусідів зразу впав на Котовичів. Хата їх була велика та найкраща, а майстрова держала усе в такому ладі, щоб ніхто другий бувби їй у цьому не дорівняв. Дітей у Котовичів не було, але кожний челядник, що приходив до майстра на науку, швидко наводив у ній другу маму. Хоч ніодному не дозволила кликати себе інакше, як “Пані Майстрова”, а виховувала не самим лиш словом, лиш і проңуханцем, як цього треба було.

“Грицю! Ходи-но сюди” — кликала одного з хлопців у світлицю. Замкнула за собою двері та почала притишеним голосом:

“Тут під кошиком є два золоті. Я мушу вибігти на хвилю з хати: на оболоня, за барвінком. Ніодного з вас не можу за цим післати, бо знаю, що нанеслиб хабазя в хату. А чогось зеленого аж проситься на цей стіл. Правда?”

Мала слабість до Грици. Може тому, що прийшов до них дитиною, і був круглим сиротою. Хоч майстер часто дорікав, що добрий швець ніколи з нього не буде, то майстрова найшла у хлопця інші прикмети, які дуже цінила. Був жи-

(Продовження на Стороні 8-ій)

Чому ми повинні належати до СУА

Початки організацій сягають дуже давних часів. Ще перед-історичні люди лучилися в гуртки, щоб разом полювати та здобувати собі поживу, що тоді було головною ціллю їх життя.

З приходом і поширенням цивілізації почали творитись різні організації в міру потреб і культурного розвитку даного народу. І ці народи, в яких були сильні організації вдержались на поверхні бурливих хвиль світових перемін, хоч ці народи не були великі. Коли протівно великі народи, які не мали організацій йшли в розсип під напором сильніших сусідів, та з часом затрачувались зовсім.

Організації є різного рода і типу: з різними цілями і програмами праці. Як от: релігійні і світські, загально-громадські і приватні, бізнесові, господарські, економічні політичні, гуманітарні і т. д.

Але кожна з цих організацій має певну ціль, оснований для виконання певного діла, якого одній людині не можливо виконати. Також в організації лежить велика сила що може здвигати великі будівлі, впливати на життя державне і суспільне, керувати долею соток тисяч людських істот.

В Америці, у цій демократичній країні є чи не найбільше поле для творення і розвитку всякого рода організацій. На них спирається державний апарат, індустрія, торгівля, шкільництво, соціальні уліпшення і т. д.

Але щоб якась організація могла існувати, розвиватись, виповняти свої завдання то члени її мусять вірити в потребу і доцільність її існування, мусять цікавитись усіми справами, які входять в програму цієї організації, а що найважніше виконувати прийняті на себе обовязки точно і совісно.

Говорячи про вату організації взагалі шукаймо за ними і в українським народі. Отже такі існували у нас ще дуже давно за княжих часів і вони причинились чимало до зросту могутості і добробуту в українській державі. Організація Козаччини стала такою сильною, що помірялась з державами польською і турецькою та виборола волю Україні на ціле століття. Після упадку самостійності тільки завдяки організації тайних і відкритих не загинув національний дух у наших народи, а той зростала ще свідомість і завзятість до борби навіть під тяжким гнобленням наших окупантів. Це діялось давними часами за царів і цесарів і повторилося в нових часах за панування новітньої Польщі й Росії.

Тут в Америці серед нашої еміграції, організації відіграли важну роль у вратованні її від розгублення у цій мішанині народів. Отсі, перші церковні товариства, аматорські кружки, читальні держали наших людей разом, заступали їм родину і рідний край, за якими вони тужили. Додавали сили і витривалости поборювати труди і прикросі життя на чужині.

З цих малих початків з часом повстали великі і сильні організації як от: оба Союзи, Провидіння, Народна Поміч, а далі ідеологічні як Союз Українок. Усі ці організації це народні надбання, це вислід довголітної праці трудячих його членів і їх повинна цінити кожна одиниця. Це вони дають нам престиж як культурній національній групі, з нами числяться інші народи, а то і державна адміністрація.

І тому ми повинні їх піддержувати, бути членами та організаційною силою пробивати шлях для признання національної вартості нашої.

Чому ж ми жінки повинні також належати до Союзу Українок? Відповідь на це така:

1) Тому що Союз Українок є світова організація, її ідея та ім'я є знані і прийняті по всіх закутинах світа де тільки доля кинула українське жіноцтво.

2) Тому що це найбільша і одинока самостійна жіноча організація в Америці, яка має за собою багато добрих діл, багато виконаної громадської праці. Цеж Союз Українок вивів нашу жінку з тісноти хатної, та спонукав брати участь у громадським життю.

3) Тому що СУА здобув вже собі престиж, повагу у цілому народі так що приналежність до цієї організації, само її ім'я дає нам свідомість громадянки і щирої Українки.

4) Тому що це організація безпартійна, всенациональна, релігійно-толерантна, яка гуртує наше жіноцтво для спільної праці для свого народу, для його освідомлення і поширення нашої культури між чужинцями.

5) Тому що це організація ідеологічна, яка хоч не дає нам матеріальних користей то за те збогачує нас в духові цінності які є прикрасою кожної жінки, чи кожної людини. Через спільну працю в товаристві ми маємо нагоду зближитись до себе, запитань, пізнати добрі і лихі сторони других та і свої власні і в цей спосіб уліпшити себе. Викоринити злі навички, а прийняти добрі.

(Продовження на 7 сторони)

Вісти з Централі СУА

Річна вкладка до Централі: Просимо вирівнати річну вкладку за 1944 рік, а також вкладки залегли коли вони є у вашому відділі. Централь мусять замкнути книжки щоб вислати відділам фінансовий звіт в червні.

Організаційний фонд: Деякі відділи забувають вислати 5 дол. на організаційний фонд. Цей фонд є так важний як і річна вкладка, бо це ухвалила конвенція як додаток до статута СУА. Щоб відділ задержав повні права, мусять фонд організаційний платити так само точно як річну вкладку.

Нові членки: Радіємо вісткою що деякі відділи придбали нових членок. Просимо повідомити Централью скільки членок придбали й ви у вашому відділі.

Наше Життя: Приймаємо даліше передплати Нашого Життя. Кожна передплата важна на 12 місяців, отже не робить різниці коли її замовите. Коли наприклад ваша передплата почнеться 1 травня 1944 то скінчиться 1 травня 1945. Отже не відкладайте, присилайте передплату.

Деякі передплатниці кажуть що газета до них або зовсім не приходить, або тільки деколи. Просимо повідомити нас про те негайно щоб можна реклямувати їх на пошти. Часом адреса подана не точна, тому завжди подайте точну адресу до перевірення. Трапляється що листоніш не доручує газети, тому просимо в першу чергу спитати вашого листоніша.

При кожній нагоді сходи, забав і домашніх гостин просимо не забувати на пресовий фонд Нашого Життя.

Ще раз пригадуємо Ювілейну Книжку СУА. Замовляйте для себе й других. Відділи повинні закупити більше примірників, щоб мати їх завжди під рукою. Кожна нова членка повинна набути собі Ювілейну Книжку СУА.

Відзнаки-шпильки СУА є в Централі на продаж. Замовляйте, присилаючи в листі 1 дол.

Веде провід: Пані Анна Бодак, голова 21 від. СУА в Брукліні веде провід в приєднуванні нових передплатниць для Нашого Життя, бо придбала до тепер 77 передплатниць. Складаємо п. Бодак сердечну подяку за труд і таке щире потертя газети СУА. Хто буде другий?

Рік ювілей: Щораз більше відділів СУА зачинає обходити свої ювілей. Маємо вістку що відділ 16 в Детройт святкувати-ме в жовтні ц. р.; Відділ 41 у Філадельфії, 15 літній ювілей 21 мая; 44 відділ в Бостоні, 7 мая; 46 відділ у Філадельфії, 7 мая; 48 відділ у Філадельфії ще не означив дати. Бажаємо якнайкращих успіхів.

Не забувайте читати Вісти з Централі СУА на кожних зборах.

Повідомляємо, що починаючи від мая, Наше Життя виходити-ме так, що відділи які мають свої збори в першу суботу чи неділю в місяці, могли його вже мати. — Ще не усі відділи повідомили Централью скільки чисел вислати до них кожного місяця на продаж.

ПЕРЕДПЛАТИ:				
Відділ	Нових	Разом		
1 Нью Йорк	4	15	Відділ 8 Бронкс за 1943	10.00
3 Нью Йорк	2	37	Відділ 30 Клівленд, О. за 1943	25.00
4 Нью Йорк*	1	19	Відділ 44 Бостон, Масс. за 1943	10.00
7 Акрон, Огайо	1	9	РІЧНА, ВКЛАДКА:	
8 Бронкс, Н. Й.	5	—	Відділ 4 Нью Йорк за 1944	\$10.00
21 Бруклін, Н. Й.	10	77	Відділ 30 Клівленд, О. за 1942	10.00
26 Детройт, Міш.	4	29	Відділ 30 Клівленд за 1943	10.00
29 Вунсакет, Р. Ай.	3	29	Відділ 31 Детройт за 1943	10.00
30 Клівленд, О.	6	—	Відділ 36 Шикаго, Іл. за 1944	* 10.00
31 Детройт, Міш.	2	18	Відділ 37 Детройт за 1944	10.00
33 Кліфтон Гайтс, Па.	1	—	Відділ 41 Філадельфія за 1944	10.00
36 Шикаго, Іл.	15	—	Відділ 42 Філадельфія за 1944	10.00
37 Детройт, Міш.	3	16	Відділ 44 Бостон, Масс. за 1944	10.00
41 Філадельфія, Па.	1	26	Відділ 59 Болтімор, Мд. за 1944	10.00
42 Філадельфія, Па.	10	62	ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД СУА	
44 Бостон, Масс.	6	—	Відділ 41 Філадельфія за 1944	\$5.00
46 Філадельфія, Па.	1	19	Відділ 42 Філадельфія за 1944	10.00
54 Бріджпорт, Па.	1	9	Відділ 59 Болтімор, Мд. за 1944	5.00
ПРЕСОВИЙ ФОНД СУА:			КОНВЕНЦІЙНИЙ ФОНД СУА	
Відділ 4 Нью Йорк за 1943		\$25.00	Відділ 5 Болтімор	\$5.00

Централь СУА.

Справлення: Відділ 30 Клівленд: У дописі з річних зборів, вміщений в 2 числі Н. Ж. про-

пущено п. Анстасію Коберську, вибрану на зборах касієрскою відділу.

JUST OUT!

"ZAKHAR BERKUT"

By Ivan Franko

First English Language Translation by Theodosia Boresky

"Zakhar Berkut" is the story of a mountain sage and his democratic idealism; the last free Ukrainian communities in the Carpathian region during the 13th century, their struggle against the greed of the privileged class of boyars and against the dreaded Mongol horde.

A charming romance of the son of the peasant sage and the daughter of a proud and crafty boyar is woven into the background of warfare, adventure in primeval mountain wilds, the problems of communities and individuals of a war-torn nation.

The preservation of the time-tested democratic form of government and progressive system of cooperation between free communities is the main theme of the book.

Ivan Franko wrote this novel at a time when the major part of Ukraine was under the domination of the Muscovite Czar and Western Ukraine under the political control of Austria, with the majority of the people in Galicia under the oppression of Polish land-owning nobility.

From about the time of the Mongol invasion to the present day Ukrainians as a nation and as individuals have suffered conditions worse than the Irish had ever experienced under British rule. At least the history of Ireland was and is a well-known fact, while Poland and Muscovy after the partitioning of Ukraine in the 18th century suppressed and tried to eradicate the customs, religion, schools, literature and the press of the Ukrainians.

During these days we can rightfully ask the question implied in this book — "Were the ancients a mightier race than we are? Will those happy days of freedom ever return?"

This book was written to inspire a people overwhelmed with insurmountable problems, hence it is particularly timely now for the first translation into the English language of this masterful portrayal of a practical ideal of cooperative democracy to be introduced to the English speaking peoples to inspire them in their efforts to victory.

Included in the volume is a brief survey of Ukrainian history. It really is a lesson for modern people of what happens to a free and mighty people when cooperation fails and there is division and treachery within.

Price \$2.75 prepaid or C. O. D. Send orders to Theodosia Boresky, 390 Ferry St., New Haven 13, Conn., or order from your Ukrainian bookshop.

RADIO AWARD WENT TO DARIEN, CONN.

At a special meeting, called by the Chairman of the New York City Council of Soyuz Ukrainok Branches, Mrs. Jeanette Bencal, which was held March 11 at the Ukrainian Democratic Club, an inspiring talk was given by the editor of "Our Life" on "Unity among all Ukrainian Women's Clubs."

She also spoke on the War Fund Drive of the American Red Cross, asking the members of the SUA to take active part in the drive. Mrs. Claudia Olesnicky expressed hopes that there will be a great response to the "Blood Plasma" drive by the Ukrainians and particularly the SUA members. The speaker asked Mrs. Annette L. Kmetz to clarify to the members how surgical and other production groups can be formed and their specific duties.

Mrs. Kmetz told the members how easily a united group of women can work together and produce the so-essential material, surgical dressings and garment for the men in the armed forces.

The interesting part of the evening was the final award of the Lafayette radio. The chairman of this committee drew a humorous moment when she asked for the "smallest" hand among those present and placed the large receptacle of 10,000 stubs in front of Mrs. Olesnicky, who daintily plucked the lucky number of "714." The lucky lady was Mrs. Rose Fredrickson, 18 Catalpa Terrace, Darien, Conn.

The session was closed with a social tea and "pomushky, hostesses being Mrs. Bencal, Mrs. Stepanowych and Mrs. Olshevska.

Annette L. Kmetz.

COULD IT BE LEAP YEAR?

Branch 52, Natalia Kobrynska Society, in Philadelphia has certainly been blessed by Cupid this year of 1944.

Miss Anne Wasylenko, President of Branch 52 is the second member to sport a diamond on the engagement finger; the lucky fellow being Pfc. John Steck, an American of Ukrainian descent, of Elizabeth, N. J.

Miss Amelia Sywulak, Secretary, who also just recently became engaged to Joseph M. Bochey, and Miss Wasylenko both deny taking advantage of Leap Year.

Leap Year or not, we see a happy future for these young people.

Courage

"Have women more courage than men?"

"Certainly! Have you ever seen a man try on three or four suits with only 30 cents in his pocket?"

УКРАЇНСЬКЕ ОПЕРНЕ МИСТЕЦТВО

II.

Задля великих вимог, артистичних та грошевих, опера може розвиватися тільки в висококультурних краях та у великих столицях. З правила підпомагають її великі багаті, королі чи прямо держава. Хоч ми, Українці, і не мали численної аристократії чи буржуазії, ані своєї держави, то всеж оперне мистецтво розвинулось у нас доволі високо. Щодо опер, то ми є другим народом у Славянщині, а займаємо п'яте або шесте місце у світі. Попереду нас стоять Італійці, Німці, Французи і Росіяни, а може ще й Іспанці, Поляки, Чехи і інші поменші, хоч і культурні народи стоять по нас. Що більше: далеко поза нами остали такі великі народи, як Англіїці й Американці. Вони цілком убогі на власні опери, а в Англії нема навіть оперних театрів. В Америці є їх мало та держаться вони головно чужими, європейськими силами.

Оперу попередила в нас оперета та комедія зі співами, як ось "Наталка Полтавка" і "Москаль Чарівник" Котляревського, з кінця 18-ого віку, та "Сватання на Гончарівці" Квітки-Основ'яненка, "Чорноморці" Кухаренка і інші оперети з першої половини 19-ого століття. Ведення їх співу та музики взорувалося на італійській оперній штудії з 18-ого віку.

Та вже з кінцем 18-ого віку маємо визначного оперного композитора, Українця. Був ним славний опісля церковний музик і диригент царського хору в Петербурзі, Дмитро Бортнянський (1751-1825). Ще на студіях в Італії скомпонував він три опери в староіталійським стилі і в італійській мові, з яких найбільший успіх мала опера "Алкід" її переложено на російську мову. В признанні за ці опери в опернім театрі в Болонії вмуровано мармурну пам'яткову таблицю в честь Бортнянського. Та ніодна з опер Бортнянського не бачила української сцени.

Першим, що скомпонував справжню українську оперу на українську тему і в українській мові, був Семен Артимовський-Гулак (родився 1813), що був славним оперним співаком-артистом царської опери у Петербурзі. Його опера "Запорожець за Дунаєм" стала безсмертною на наших сценах, а й чужим вона дуже подобається своєю мелодійною та жвавою музикою і оригінальним змістом. Задля двох говорених сцен дехто зовує її оперетою. Але музика цілоти так знаменита і багата що назва "опера" цілком відповідає її вартости. "Запорожець за Дунаєм" скомпонований в стилі італійських

опер перед Бердія, але мелодика його суто українська. Кажуть, що думку скомпонувати цю оперу піддав Артемівському-Гулакові Тарас Шевченко, що був його ширим другом. Але Шевченко не бачив "Запорожця" на сцені, бо виставлено його аж в два роки по смерті Шевченка (1863) в царській опері у Петербурзі, в українській мові. Тільки партію Султана співано по російськи, мовляв: царі не говорять по "хахлацьки"

Достойним наслідником Артимовського був Петро (Байда) Ніщинський, звісний в літературі як знаменитий перекладаць старогрецького епосу "Одисеї" на українську мову. Він скомпонував одноактову оперу "Вечерниці", що є знаменитим приміром, як можна укр. народні мелодії та обряди вжити для оперної творчости. "Вечерниці" також зложені в тімже італійським стилі, що й "Запорожець" і вони держаться з успіхом на сцені до сьогодня.

Були ще в другій половині минулого віку проби компонувати українські опери на взір "Вечерниць" із народної піснетворчости і їх ставлено по українських сценах Великої України, але замітними назвати їх годі. В Галичині знова, в той сам час, пробував свого композиторського хисту в оперетах Євген Вербицький ("Підгір'яне", "Школяр на мандрівці" і і.) а на Буковині Данило (Млака) Воробкевич, (кілька оперет в стилі віденських оперет), зновже в опері Наталь Вахнянин ("Купало"; ставлено цю оперу аж в кількадесять літ по її зложенню в Харкові. Всі ті твори держаться також італійського стилі.

Натомісь в операх Миколи Лисенка († 1912) слідно вже вплив Вердія і Вагнера. Найвишнішими з його опер є "Різдвяна Ніч" (комічна опера), "Ноктурн" (двоактова опера камерного типу) і "Лис Микита" (комічна діточка опера. Замітною, але тяжкою для вистави є його героїчна опера "Тарас Бульба". Ставлено її доси лиш кілька разів у театрах в Києві і Харкові. "Різдвяну Ніч" ставлено і в Галичині, а "Ноктурн" вивела раз (1928 р.) з великим успіхом на сцені тодішнього українського театру "Народного Дому" в Нью Йорку звісна оперна співачка і театральна директорка, п-ні Марія Машир. Музика опер Лисенка є більш драматичною. Тому й оркестра грає більшу роль, як в старших укр. операх, отже й збільшено її значно щодо числа і родів інструментів.

(Докінчення буде)

3 НАШОГО ТОВАРИСЬ-КОГО ЖИТТЯ.

Посол і пані А. Глінка з Канади відвідали Нью Йорк при нагоді Ювілейного Свята УНС 5 березня ц. р. На гостині, виданій у честь Достойних Гостей знаним ньюйорським бизнесменом п. П. Стасюком і його дружиною у своєму домі в Форрест Гілс — редакторка "Нашого Життя" мала нагоду познакомитися з молоденькою дружиною українського члена Канадського Домініального Парламенту. Пані Глінка, побіч чарівного вигляду та прегарних товариських манер, визначається дуже добрим знанням української мови, та живо цікавиться нашими національними справами. Виявила теж охоту стати читачкою "Нашого Життя"

Уродилася на Лемківщині, а у Канаду приїхала маленькою дитиною. Ставши недавно дружиною посла Антона Глинки товаришить йому у виборчих поїздках та інтересується справами, звязаними з його відповідальним званням.

Українське жіноцтво, зорганізоване в США жаліє що неповідомлене комітетом свята про приїзд Достойної Гості не повітало її у Нью Йорку. Прохачучи вибачення, цею дорогою засилає їй щирий привіт та бажання. Нехай почесне становище дружини канадського посла стане для неї нагодою для особистих успіхів і щастя, як теж вдячним тереном праці для прибраної вітчизни — Канади і батьківщини — української землі. Щастя Боже!

ШИЙМО ДОМА

Велика частина жінок, більша, як до часу війни, працює тепер поза хатою. У военній індустрії, бізнесі, в промислі — усюди виручає муштин, які пішли воювати. Також суспільній праці посвячується тепер два рази стільки жінок, як у мирних часах. Отже — виглядалоб — у жінки вже рішуче нема часу на якусь додаткову домашню працю.

Та що показується? Склади машин до шиття продали їх від початку війни три рази стільки, як у нормальних часах. Також дуже зросла продаж на ярди матерій, сукна, бавовни, шовку та рейону. Курси шиття переповнені охочими до науки, а департаментові крамниці по містах майже усюди позапустили покази шиття, де жінки кожної хвили, як пробувають у крамниці, можуть задержатися на часок, та приглянутися, як кроїти та шити лекші роди одежі.

Це явище, це зацікавлення жінок новим родом праці, іде

вслід за пропагандою ошаджування, яку розводить влада. Усі знаємо, що на домашньому фронті не виграємо війни, а доведемо край до зубожіння, якщо при більших зарібках не будемо держатися засади: не видавати грошей на це, що не є конечним.

Готова одежа зросла у ціні. За плащ, "сут", чи суконку мусимо платити багато більше, як перед війною. Головне, коли хочемо купити щось, що справді варте булоб ціни: гарне та тревале. При цьому, коли ми перечислимо, скільки така річ коштувалаб, колиб ми купили матерію і шили дома — ми нерідко переконаємося, що заощадилиб більше, як половину. Один департаментовий sklep оголошував, недавно продаж суконки. Ціна була 15 долярів за одну. Цей самий sklep подавав, що колиб ми купили у них цю саму матерію, з якої вшита суконка та крій (петерн) на неї (такий самий, як готової), і шили її дома, ми малиб цю саму суконку за нецілих 6 долярів!

Але до вшиття суконки, чи загортки треба більшого знання кравецької штуки, і на початок нікому не радимо до таких річей братися — хіба, що під фаховим доглядом і радою. Але у кого дома є машина до шиття — може легкими перерібками старих річей на нові теж багато заощадити.

Домашню суконку з полотна яка вже подерлася місцями, чи дещо вилиняла з прання — можемо легко переробити на фартушок. Коли докупили до нього за кілька центів колірної листівки, або "зубчиків" у даймовому sklepі — фартушок буде і гарно виглядати, і послужить так, як новий. Зі суконки, яку вже навкучило нам носити, або у деяких місцях на ній вже надто видні сліди довшого ношення (пр. на рукавах, чи коміри) — з такої суконки легко можемо зробити собі т. зв. "джампер". Цей рід суконки дуже модний тепер, а до цього практичний. Перерабляємо його так, що у старій суконці відкидаємо рукави, витинаємо дещо глибше пахи (наперед треба примірити, чи це конечне), поглиблюємо виріз на переді і плечах, та викінчуємо рубцем, листівкою у іншій красці, "зубчиками" і т. д.

Найкраще до такої перерібки надається суконка в одній красці, темна, чи ясна. Тоді можемо носити до неї різного рода блюзки, взористі і гладкі, а також светри.

У домашньому господарстві найдеться безліч таких річей, які, хоч на позір не придатні вже до вжитку — то всеж, при дрібці інтелігенції та зручності можуть ще до чогось надатися та заступити місце нової речі.

ПАЙКУВАННЯ НА КВІТЕНЬ

Цукор: Значок ч. 30 з пайкової книжки 4 важний дальше, аж до відкликання. На значок ч. 40 можна дістати п'ять фунтів цукру на роблення дома джемів, джелів, компотів і т. п.

М'ясо, товщ: (масло, сир і інші товщі, м'ясо і риби у бляшаді, конденсоване молоко). **Червоні значки** А8, В8, С8, D8, Е8, F8, G8, H8, і J8 в книжці ч. 4 важні на необмежений час. Кожний червоний значок має вартість десятих поінтів.

Зливи товщу: два м'ясні поінти за один фунт.

Консервовані харчі: (овочі і ярина у бляшаді і заморожені мармеляди, джели і сушені овочі, зупи і т. п.). **Сині значки** А8, В8, С8, D8 і Е8 з книжки ч. 4 важні на необмежений час. Значки F8, G8, H8, і K8 важні на необмежений час починаючи від 1 квітня. Кожний синій значок має вартість десятих поінтів.

Олій на топливо: Значки "Період 3 і 4" важні до 30 вересня.

Черевики: Значок ч. 18 з книжечки 1 вигасає 30 квітня. Значок літаковий ч. 1 з книжки 3 важний аж до відкликання.

Зміна у пайкових приписах. Червоні і сині значки (на м'ясо і консервовані харчі) не трапляють вартості по часі, лиш остають важними на необмежений час. Значить, якщо ми до 20 березня не видали значків, приписаних на цей час — вони будуть важними на дальше і хочаб місяць пізніше, то все за них дістамо товар. Влада ввела цю зміну на це, щоб запобігти згромадженню у останій хвилі товару по хатах, як це діялося тоді, коли одної днини значки переставали бути важними. А що-так діялося — вийшло на яв з впровадженням "токенсів" Господині почали швидко замінювати значки вигасали, а токенси важні на необмежений час. У цей спосіб на протязі першого тижня зникнула з обігу половина токенсів.

ВИДАТОК, ЯКИЙ ОПЛАЧУЄТЬСЯ

Футро, зроблене з добрих, гарантованих шкірок, до міри та у фірмі, яка знана є загальною зі своєї солідності — це "інвестиція", чи іншими словами — видаток, який оплачується.

Весна та літо є найбільш догідною порою для цього, щоб купувати футра. Менший рух у цьому сезоні дає можливість краще дібрати товар та доглянути працю. Тому кожна жінка, яка хоче зробити добру інвестицію та видати гроші на щось, що оплатиться їй на довгі роки — нехай спішить до **М. Туранського в Нью Йорку** та вже тепер замовить футро на найблищу зиму.

ЩОБ ПОСМІЯТИСЯ І ЗАСТАНОВИТИСЬ

Дивується, чому наші діти не знають української мови? Послухайте, як розмовляють дві наші сусідки:

А: — "Галов місис! Як філюете? Я якось від довшого часу не бачу Вас ні на сьовах ні на шаверах"

Б: — "Ой місисуню! Як мені на сьови чи шавери ходити, коли з моїм старим скупендрягою троблі за троблями. Вчора купила Билови шуси, а Кейді дресик і пакит — знаєте, ню стайл, вері найс! — А мій гозбин як той штоф побачив як зробив нойз, то я мало з хати неутікала. Почав дорікати, що я грошей не сейвую, а лиш на дурниці спендовую"

А: — "Ой, місис! Думаєте, що у мене нема троблів? От у Фрайдей іду до штору купити дещо на сопер. Вбрана я була у новий дрес, а у бегу між іншими купила також крім. Вертаю назад, а на корнері коло бучерні наших двох дронк. Счинили такий нойз, як на сьові. Я на них задивилася, тай як зачеплю шусом за садвок! Я на спід, а бег з гросерні на мене. Так себе цілу попеинтувала крімом, що весь фенс пропав. Тепер експенз, бо дрес треба дати клінувати! Бачите, що і я не без троблів!"

Мами! Говоріть дома, чи між собою так, як Вас рідна мати у Старому Краю навчила. Тоді й діти скорше навчатися і запам'ятають батьківську українську мову.

Мати.

Паска, це в Українців назва великоднього хліба, освяченого в церкві на Великдень. Слово "паска" походить зі старожидівської мови і означає моладе ягнятко. У москалів саме свято, Великдень називають Пасхою.

Та вже весна воскресла,
Та щож вона принесла?
На дівочки віночки,
На жіночки рубочки,
А на хлопці шлії

Бо в них довгі шійї.

(Давня гагілка зі села Теклівки, пов. Скалат).

Маса на великодний кейк

Пів шклянки джеллі (кваскуватого смаку) і одно білко з яйця з дрібкою соли ставимо у горнятку над киплячою водою. Вбиваємо тріпачкою аж поки білок і джеллі цілко мнє змішаються. Тоді здіймаємо з кухні і на холодному місці бемо дальше, поки маса не "стоїть", як витягнемо тріпачку. Смаруємо кейк зверху і на боках. Якщо хочемо в середині переложити кейк цею масою — треба зробити її два рази стільки.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ДЕТРОЙТ, МИШ.

Вшановано пам'ять О. Басараб

Заходом 26 відділу СУА в Детройті, вшановано 20 роковини смерті Ольги Басараб, паханодою 13 лютого й Академією 18 лютого.

Панахиду відправив Впр. о. Тиханський. Підчас відправи членки стояли на переді зо своїми відділовими прапорами. В п'ятницю 18 лютого була Академія. Хоч більшість наших членок працює у военній індустрії, а по трудах дня таки дуже втомилі, то всеж таки чисельно зійшлися щоб вшанувати пам'ять Ольги Басараб, яка все своє життя трудилася для визволення українського народу й життя свого не жалувала за нього віддати.

Академію відкрила ї нею проводила Катерина Хомяк. В програму Академії входили точки: вступна промова п. Прокопович, голови 26 відділу; Деклямація Марійки Кубаса "Могила Ольги Басараб" і Геневефи Солоткої "Українка я маленька" Головний реферат пані А. Михальчук, деклямація Мирослави Хомяк, "Погасла зоря" і деклямація пані Кубаса, членки 26 відділу. Маленькі декляматорки є учениці цілоденної Рідної Школи. Академію закінчила провідниця вечора. Підчас програми переведено збірку на видатки акції продажі Воєнних Бондів, яку веде Конгресовий Комітет. Зібрано 18 дол., які переслали до Конгресового Комітету.

Катерина Хомяк,
секр.

БРОНКС, Н. Й.

Відділ 8 СУА

В суботу 4 грудня 1943, відбулися річні збори 8 відділу СУА в церковній салі при Вашингтон Евені.

До переведення зборів покликано п. Дідоху, а п. Корпало на секретарку. Председателька зборів пропонувала щоб затвердити старий уряд, який працював добре. Всі членки на те згодні, й так на 1944 є знову в уряді пані: А. Дзюма, голова; Дідоху, заступниця; М. Бобецька, секретарка; Ковалишин, заступниця; Е. Корпало, касієрка; Андрушин, заступниця; Ева Хомів і Гелета, контрольна комісія; Дуда і Москалик, доглядачки хорих.

Дня 22 січня, відділ 8 уладив представлення й бал з дуже добрим успіхом. Хоч невеликий числом членок 8 відділ працює в згоді, підпирає воєнні акції Червоного Хреста й Воєнних

Бондів. Членки відділу закупили особисто бондів на 5 тисяч дол. Відділ також давав жертви на школу до Стемфорду і на книжку Маркіяна Шашкевича. Відділ 8 в Бронкс існує вже понад 16 років.

А. Дзюма, голова; М. Бобецька, секр. Е. Корпало, касієрка.

ДЕТРОЙТ, МИШ.

31 Відділ СУА

Наш 31 відділ Союзу Українок Америки, почав плавдиве життя при кінці 1943 року, бо перед тим поправді сказати "жив і не жив"

В грудні 1943 р. скликано збори, на які прийшло 12 членок. Тоді рішено, щоб відновити контакт з Централією СУА, заплатити всю залеглу вкладку, як теж постановлено уладити забаву на дохід місцевої рідної школи, яка має будуватися за 150 тисяч дол., як тільки скінчиться війна. Забава була успішна, і зараз доручено комітетови 50 дол. на ту ціль.

Це був добрий початок, жінки зацікавилися товариством і більше ззчали вписуватися в члени. Дня 26 лютого улаштовано "Запусти" а дохід призначено на "Допомоговий Фонд України" Чистий дохід з цієї забави був 90 дол., з каси доложено ще 10 дол., і так 100 дол. відложено до банку як нечужимий капітал для Фонду України.

В товаристві є тепер (кінець лютого) 20 членок. Місячна вкладка від членки є 25 ц. В найближчому часі буде дискусія над пропозицією установаження окремої місячної вкладки для Фонду Допомоги Україні, який вже започатковано.

Одним словом, наш 31 відділ СУА почав добре жити й як дальше так піде, то він розвиветься на великий відділ нашої дорогої організації Союзу Українок Америки.

Вірю що так станеться, бо на останніх зборах постановлено, що якби трапилось яке непорозуміння чи невдоволення, то членки рішуче мають це полагити на найближчих зборах, а всілякі поговорки поза плечі не є важні й ніхто не має звертати на них найменшої уваги. Ми вже люди дорослі тож мусимо так поступати щоб не було ніякого тертя й непотрібних неприємностей.

Членки наші згідливі й працюють як одна гарна і розумна родина. Ось це скромна праця й життя 31 відділу СУА за 2 місяці часу.

Анастасія Біловус, секр.

ГЕМТРЕМК, МИШ.

Відділ 26 СУА

Щоб задержати в Америці українську традицію Свят Вечора, так як його святкував український народ в Рідному Краю, 26 Відділ СУА, в Гемтремку уладив представлення "Свят Вечір на Україні", та спільну вечерю, в неділю 16 січня, в Українській Хаті, при Грейлінг вулиці.

Ця імпреза викликала велике зацікавлення серед нашого громадянства. Вони так чисельно зійшлися що простора сая Української Хати була вщерть заповнена.

Серед глибокої тиші піднялась занавіса. На сцені гості побачили українську родину готову до Свят Вечері. Хата святочно прибрана в українським стилу, традиційній дідух, сіно на столі, пшеничний сніп в кутку, 12 страв на столі. Все те викликувало у глядачів багато милих споминів молодих гарних літ, в кружку своїх рідних у старому краю. Полетіли їх думки під рідну стріху, перед очима стояли наче живі постаті найдорожчих осіб. Чути було зітхання. — Спомини які вони гарні...

Дуже гарне вражіння зробив смерековий лісок, припорошений снігом, де два хлопчики несучи вечерю для бабуні й дідуся пригадували один другому що мамуня наказували сказати-побажати, як заколядувати.

Представлення написала п-на Анастасія Королишин, сцену укладав і декорував наш артист п. Руньков. Аматори: п. Івасів, п-ні Шандак, п-ні Солотка і п. Прокопович вивязались дуже добре зо своїх роль: господаря, господині, дочки й зятя. Хлопчики Михась Тиро і Богдан Атаманець, ученики української школи СС. Василянук як теж внуки бабусині Геневефа Солотка і Мирослава Хомяк що розпитували бабуню про значіння 12 страв, про зірку що сповістила народини Божого Дитятки, грали свої ролі дуже добре.

По представленні почалась Свят Вечера, яку поблагословив наш парох Всч. о. др. Тиханський. Голова 26 відділу п. Прокопович отворила свято й передала провід вечора п. К. Хомяк. Після коротких вступних промов, п. К. Хомяк покликала до слова: о. дра Тиханського, о. Місіонаря Краєвського і о. Білінського.

З черги виступив хор під управою Дмитра Атаманця, який відспівав кілька колядок, а п. Атаманець висловив своє

признання 26 відділові СУА, що гарно працює для української культури.

Дальше промовляли: адвокат Панчук, дві Американки др. Едмонд і Кесіді, адвокат Косій, др. Яців, п. Довгань, п-на А. Королишин, а кінцеве слово сказала п. Анна Стецко. Промови були переплітани споминами про минуле, бажаннями на будучність, похвалами українських звичаїв і обичаїв, але всі бесідники піднесли теж заслуги 26 відділу СУА в праці для церковних і громадських установ, хвалили за їх солідарність й патріотизм.

Переведено збірку на Пресовий Фонд "Нашого Життя" яка принесла 38 дол.

Панні А. Королишин, авторці "Свят Вечір на Україні" наші щирі слова признання, артистови Рунькови сердечна подяка за артистичне уладження сцени. Ми дуже вдячні усім аматорам за їх труд і гратуємо, за гарне виконання своїх роль.

Хоч тікети були по 1 дол. і розходи дуже великі то всеж таки зосталося понад 200 дол. чистого приходу, які призначено по половині на: рідну школу при укр. кат. парохії в Гемтремку, і на інші народні цілі.

Катерина Хомяк.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Відділ 42 СУА

Товариство Дочки України, 42 відділ СУА у Філадельфії, держиться старої української традиції, й рік-річно його членки ідуть з колядою. Всі заколядовані гроші йдуть на народні цілі.

Цього року заколядували 351 дол. і розділили на такі цілі. Сиротинець у Філадельфії 75 дол.; Дівоча Академія у Факс Чейз 50 дол.; Дім Старців у Філадельфії 50 дол.; Клюб Воєнних Матерей у Філадельфії 50 дол.; Каледж у Стемфорді 30 дол.; Нова церква в дільниці 23 і Бравн Фила. 30; дол.; Катедральний Храм Філадельфія, 16 дол.; Пресовий Фонд СУА 50 дол.

Треба зазначити, що від 1 листопада 1943 дотепер зложив наш відділ на Прес. Фонд Нашого Життя, 242 дол.

З колядою ходили пані: Анна Бойко, Пелагія Панасовська, Пелагія Романюк, Ірина Волянська, Текля Мицак, Ева Вовчак, Олена Марків, Анна Мишишин, Катерина Гоцьчак, Цавлина Панамаренко, Пелагія Малиновська, Софія Миць, Параскевія Марич, Марія Сітарська, Розалія Гоцуляк і Анна Бутрин.

Анна Григорєць, секр.

Елсі Сингмастер

ДРУЖБА

(Дальше)

Довгий час хлопець не ворухнувся. Він чув звук молока, що зпід сильних маминих пальців прискало у скіпець. Чув пугукання сови у віддалі, а сич заводив десь побіч, недалеко. На цей останній, несамо-вний звук, хоч як звук був Джеймс до нього, він присунувся дрібку до ступеня, немов під тягарем самоту набрав відваги шукати дружби у свого пишного товариша.

“Робін!” обізвався маний Джеймс. “Ти — ти песику!”

У цій хвилі пес вчинив щось дивного. Джеймс засоромлено описував це матері, коли вона вернулася зі стайні. Хоч хлопець не був скорий до розмови, то з цим незвичайним пережиттям таки мусів поділитися з нею. — “Мамо!” промовив. “Я заговорив до него по імені, а він мене полизав!”

Джеймова мати глянула на обох. Вівчар сидів з головою на чолінах хлопця, а Джеймса рамя окружало його шию. Сльози закрутилися у її очах, коли вносила тяжкі скіпці у кухню. Може думала вона про людських товаришів забав, яких міг Джеймс мати, колиб життя пішло було іншим шляхом.

Через цілий тиждень не вільно було собаці лишити обори. Як Джеймс вибирався по корови, пес ішов з ним до фіртки і ждав тут, поки хлопець вернеться. Не здавалося тоді, що пес дуже банує за своїм паном, якого знав надто коротко. Але як Джеймс з'являвся назад, пес гавкав як шалений.

Одного вечера Джеймс вибрався по корови пізніше, як усе. Тінь гори лежала вже на фермі; іти у напрямі до неї було так, наче ступати у темну печеру. Шелінгова два рази виходила у двері, щоб принаглити хлопця.

“Візьми його зі собою!” — Вона ні разу не назвала пса по імені. Вівчарик став у неї “ним”, так як кожний хазяїн на пенсильвенській фермі називається “він”

Хлопчина аж підскочив з радості:

“Чи справді?”

“Так, він вже досить привязався, щоб знати де вернути”

І тоді для них двох відчинилися двері раю. Обидва вгналися на дорогу, як хорти, викрутасами кружляли по ній, наче маєві хрущі. Кидалися вперед, то завертали назад подвоюючи дорогу, прямо для самої втіхи. Обидва пищали і гавкали. Хлопець в одній хвилині змінився недопізнання та заховався ябми зійшов з ума. Коли мати стала кликати, щоб

Джеймс обережно гнав корови домів — вони обидва, немов бажаючи собі вже наперед надолужити за опанування, якого треба буде їм при поворотній дорозі — ще більше шаліли. Вівчар скочив через пліт, потім понад голову Джеймса. Хлопчина, до цієї днини так дуже здержливий та опанований — танцював як індійський факір.

Корови йшли домів поволіше, а позаду їх діялися дивні речі. Хлопчина скакав по їх тінях та прозивав звірята згирдливо, видумуючи для них найбільш недорічні назви. “Ти ледащице під деревом! А ти товста безрого, ти чорнюхо!” Він аж кричав з реготу, наче це що сказав було найбільш дотепне у цілому світі. Скакав по тінях, копав їх, і не було тепер на світі нічого, що моглоб його лякати.

Цей рай тривав ціле літо. Хлопчина робив у товаристві собаки прогульки на місця, де передше не сміла була стати його нога. Запускався відлюдними стежками далеко-далеко від хати. Як деколи у часі цих мандрівок стрінули кого чужого, якому хотілося надто остро заговорити до хлопця — собака кидалася на нього з такою самою швидкістю, з якою колись вискочила з авта свого пана.

Як почалася шкільна наука — собака супроводжала хлопця аж у шкільну кімнату. Там клалася у кут та чекала безрушно годинами: вчителька ставила його непосидючим учням за приклад. Сам Джеймс теж не менше чудував її. Із найспокойнішого хлопця став тепер найбільш крикливим.

Як скінчився вересень а почався жовтень — корови вертали з пасовиська домів, як вже смеркало. Вечорі були холодні. Хлопець і собака скакали не тільки тому, щоб розіпріти себе: життя у їх нутрі теж танцювало.

Джеймс від якогось часу взяв собі був звичку вилазити на поруче мосту і туди іти, а пес під ним скакав і гавкав з подиву, чи зі страху. Цього вечора, коли взяв перший мороз, хлопцеві поховзулася нога, і він стрімголов полетів з моста у воду. Хоч вмів плавати, то ледова вода захопила його очками. Він то виривався, то зникав під водою, хоч як шалено змагався з нею руками і ногами. Нагло під рукою почув якусь підпору і його пальці впилися у волохатий кожух. За хвилину ноги хлопця торкнули берега.

Та замість вернути домів він пішов по корови. І не кружля-

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ГОЛОВНИЙ УПРАВИ СУА, РЕДАКЦІЇ
НАШОГО ЖИТТЯ Й УСІМ ЧЛЕНКАМ СОЮЗУ

УКРАЇНОК АМЕРИКИ

бажають

ДОЧКИ УКРАЇНИ

42 відділ СУА у Філадельфії, Па.

НІ ТУТ НІ ТАМ!

Весна приходить, але ще тримається зима. Не знати чи купити зимове футро чи щось на весну. Найліпше купувати футра у Михайла Туранського де ціни такі дешеві що ви можете дістати футро на зиму і ще до того “Jacket” або “Scarf” на весну.

Тепер є надзвичайна нагода дістати чудові Persian Lamb. На складі є найкращі шкури Persian Lamb з котрих можна вам зробити футро до вашої міри. Замоте тепер щоб ви знали, що маєте дійсно добре Persian Lamb футро.

Також маємо вже готові зроблені футра. Через чверть століття жінки купують футра у Михайла Туранського з довірям.

Michael Turansky

350 SEVENTH AVENUE

NEW YORK CITY

Between 29th and 30th Streets

16th floor

Lackawanna 4-0973

ючи у підскоках, як це зробив пес, але поводи, крок за кроком, намагаючись здавити у собі шльохання. Йому ледви старчило сил, щоб відчинити ворота пасовиська, а потім тягнувся повільною ходою за коровами. Корови вже давно були за мостом, як Джеймс все ще не вийшов зпомежи тіней грабів.

(Кінець буде).

Пляшаниця — це старославянське слово, яке означає простирало, або покривало для мертвих. Після теперішнього церковного значіння це образ на полотні мертвого Христа, намальованого в цілій зріст.

РАДІО ПРОГРАМИ

Нью Йорк: неділя 9-10:30 П. Задорецький WBNX. 10-11 веч. Р. Сліпий WBNX. Субота 4-4:30 попол. М. Сурмач, WBNX, 7:30-8.15 веч. Проф. М. Чубатий WWRL. **Філадельфія:** понеділок і п'ятниця 9-9:30 веч. М. Ганусей WCAM; субота 5-6 веч. А. Свістун WTEL. **Дітройт:** що вечора крім суботи о год. 8:30 веч., а в неділю о год. 3 попол. Н. Шустакевич WJLB.

При Свяченому пам'ятаймо за пресовий фонд “Нашого Життя” Даймо йому спромогу зайти у кожну українську родину на її власний хосен і розраду.

СВЯЧЕННЯ

(Перенесено з 2 сторони)

вий, веселий, а в неділю читав їй в голос газету. При цьому брався радо за хатню роботу, що Котовичка, одинока жінка на цілому господарстві, знаходила дуже помічним. Грицько водив жадібно очима по лискухих вінках ковбас, оселках масла та сира, рум'яних чубах баб'ята пасок, і ні на голову не приходило йому, щоб до цієї краси ще треба було чогось в додатку.

“Боюся, щоб за цей час егомосьць не прийшли, хоч вони все пізніше до нас доходять. Та, якби не дай Бог так сталося — дай їм гроші, і писанку, цю зі самого верху. Вони все кажуть, що мої писанки найкращі у цілому місті, а що я вже й писала з думкою, щоб їм її дати”.

Накинула хустину на голову та побігла городами, забуваючи за п'ятий хрестик, до якого щораз ближче їй було. За городами простягалися сіножати, які перетинав потічок. Там барвінок ріс лискухий та мясистий, а зелений, якби щоднини кропив його хтось свіжою, зеленою краскою.

Прибігши над потік сперлася об берізку, що чіпилася берега, та хватала віддих. У нідрах аж доскотало весною. Пахла вогка земля та їжилася густою щіткою молодої трави. Легіт, що нісся від сінокатеї мав у собі щось п'яніючого, і Котовичка сильніше прилягла до дерева піддаючись приємному безсиллю, з яким через хвилину цілком не хотілося їй боротися. Очунявшись, мерщій кинулася до барвінку, та нарвавши його повні пригорщі — вернулася через городи домі.

Створила двері до світлиці і кинула оком на стіл. На вишитій скатертці видніли розлиті краплі води, отікали нею яйця, ковбаси — навіть стіни відкрилися мокрими слідами кропива.

Прицькова голова показалася у дверях.

“Вже були?” — питала майстрова, а нотка розчарування надто виразно пробивалась у її голосі.

“Молодий егомосьць був. Не бачите, як, кропив? Аж на стелю вода бризкало! Де старий мавби таку силу!”

Котовичка отворила уста, щоб ще спитати про щось хлопця, та він вже зник за дверима. Тільки у вікні ще мигнула його стать, обвантажена ладунком обуви, що її мав порозносити по хатах.

Котовичка піднесла кошик. Грошей не було, але писанка стояла на давньому місці. Без запалу почала вона розкладати галузки барвінку між своє свячене, яке стояти мало неткнене аж до завтра, після Служби Божої.

Це у перше в її житті святив цей стіл, заставлений великодними присмаками, хтось другий. Не старий пан-отець, який хрестив її, вінчав і через тридцять літ можливого року брав для себе найкращу з її писанок. Великдень видавався Котовичці меншим святом, як минулих літ.

Закрутилася хвилину по хаті та вийшла на двір кликати сусідів, щоб забирали своє свячене. На кінці вулиці побачила згорблену постать пан-отця, що враз з дяком прямув в сторону її хати. Поспішила на зустріч.

“Яка шкода!” — говорила. “Вже були у нас молоді егомосьць. Але на щастя писанки не хотіли брати і зараз її Отцеві винесу”. Завернула у хату радіючи, що всеж, не все ще пропало для неї з цьогогорічного великоднього свята.

“Гай-гай” — говорив пан-отець, немов сам до себе. “Старіюся і видається мені, що доперва нині я це уперше помітив. Поки я три вулиці перейшов — молодий перебіг ціле місто”.

* * *

Котовичці ніколи час не видавався надто довгим. Літо, осінь, зима гналися за собою маючи свої незмінні радощі, журби, обов'язки. Опять прийшов Великий Піст і містечко душею і тілом готовилося до Воскресного Дня. Майстрова, як кожного року, перша йшла до великодньої сповіди, а за нею день по дні решта челяди, кожної днини один, по черзі, щоб не було замішання у робітні та господарстві.

Цей днини, вернувшись з церкви майстрова поралася у світлиці мовчазна та поважна. Грицько ввійшов тихцем, та замкнув за собою двері.

“Я вже давно хотів Пані Майстровій це сказати, але нині мушу. Пан Майстер каже що завтра я маю іти до сповіди”. Переступав з ноги на ногу, дивився в кут, на долівку, і знечевя підніс руку Котовички до своїх уст.

“Це — це не молоді егомосьць” — говорив затинаючина — “святити тамтого року наші паски. Це — я сам.”

Котовичка кинулася на хлопця, як розюшена вовчиця. П'ястуки падали на його плечі, та рамена. Але усе відбулося у гробовій тиші, наче обоє наперед умовилися, що про подію ніхто більше у хаті не сміє знати. Майстрова тяжко дихала, а Грицько заслонявся рукою.

Врешті мала досить. З кишені, споміж складок спідниці, витягнула лискучу монету і втиснула хлопцеві у руку.

“Иди, і більше не берися до свячення. Але якби кому зі сусідів сказав про це, що зробив

ЧОМУ МИ ПОВИННІ НАЛЕЖАТИ ДО СУА

(Продовження зі сторони 3)

Дальше ми учимося бути толерантними, годитись з більшістю, себто дійсного демократичного ладу. Виробляємо у себе витривалість, постійність, гартуємо свій характер. Це ці духові прикмети яких набуваємо через працю в Союзі Українок.

Також збільшаємо своє знання, освіту формуємо погляди на різні справи громадські.

6) Вкінці і тому ми повинні належати до Союзу Українок, бо ця організація обіймає всі ділянки нашої праці і навіть теперішню воєнну. Якраз тепер, коли всяка праця зв'язана з потребами війни є важна, відділи СУА відіграють важну роль бо вони остали незахитані політичними змінами і вони дають той зорганізований матеріал готовий до діл.

7) І тому, що зорганізованим способом можна ту воєнну працю виконувати краще і успішніше чим поодинокі і принесе вона більше хісна для воєнних потреб і значіння для нас як національної групи.

Отсе аргументи, які повинні переконати кожду Українку стати членкою і працювати в Союзі Українок Америки.

Олена Штогрин, містоголова СУА.

ПЕРЕПІСКА РЕДАКЦІ

Пані Ю. М. Шустакевич, Дітройт. Дякуємо дуже за присланий матеріал. Помістимо у наступному числі, бо до цього прийшов за пізно. Адміністрація кожного місяця висилає Вам “Наше Життя”, і якщо пропадає, то вина у цьому на почті. Прохаємо на будуче звернути листареві увагу, коли не доручує у приписаному часі. Бажані числа вишлемо разом. Привіт.

Відділ 30 Клівленд. Подали прізвище членки, яку Ваша дописувачка поминула у дописі з 2 числа Н. Життя. Звітів з місячних зборів не можемо друкувати, бо нема на це місця.

Пані М. Сена, Дітройт. Вашу допись про діяльність юниту АЧХреста використаємо при Конгресовім Комітеті. Ваш юнит справді зробив велику працю. Здоровимо.

Пані Т. Борецька, Нью Гейвен. Прислане оповідання піде у п'ятому числі, з мая. “Woman's Role in the History of Ukraine,” якщо у цілости надто довге булоб для нашого журналу — то може далобся вибрати з праці поодинокі розділи і їх друкувати. Просимо прислати, і щиро здоровимо.

— то затям собі, що поломлю кости!”

Грицько зник, і лиш знадвору, через вікно зазирнув ще зпід лоба, чи майстрова дуже лютує. Та там вона його й не помітила. Стояв перед нею серед ковбас, яець та пасок з коновкою у руці і кропив, кропив аж на стелю бризкало.

Занеслася голосним сміхом, що його чути було аж у робітні.

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUCKY

NOTARY PUBLIC
REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.
PHILADELPHIA 30, PA.

До наших Шан. Дописувачок! — Прохаємо у звітах обмежуватися до цього, що найважливіше. Прохаємо не переповідати обширно перебігу зборів, довгого змісту промов, складати довгих подяк, чи виписувати багато осіб. Сегодня усі здають собі справу з цього, що воєнний час — це не пора на великі признання та важливості для поодиноких людей. У газеті забирає воно багато місця, яке може бути ужите на освітній чи інформативний матеріал. А загал наших читачок саме такого шукає у “Нашому Життю”, і хоче його якнайбільше.

Звіти з підприємств у першу чергу будемо вміщувати ці, на яких зібрано жертви на пресо-вий фонд Нашого Життя.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК

на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH

N.E. Cor. Franklin & Brown

PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARKET 1320

Обслуга в день і ночі

MICHAEL DARMOPRAY

Real Estate - Insurance

NOTARY PUBLIC

Telephone, MARKET 3151

809 North Franklin Street

PHILADELPHIA, PA.

MR. & MRS.

MIKE SYWULAK

CAFE

Beer - Wine - Liquors
HOT PLATTERS

301 West Berks Street
PHILADELPHIA, PA.

REGent 8370